

Малицький Володимир
студент групи ППм-61
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна
Науковий керівник: Винник Тетяна
кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Volodymyr Malitskyi
Student of the group PPM-61
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine
Scientific supervisor: Tetiana Vynnyk
PhD (Economics), Docent
Associate Professor of the Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

INCREASING THE FINANCIAL SECURITY OF THE ENTERPRISE: DIRECTIONS OF IMPROVING MANAGEMENT DECISIONS

Фінансова безпека підприємства є ключовим фактором його стабільного розвитку в умовах економічної невизначеності та динамічних змін ринкових умов.

Фінансова безпека підприємств розглядається як складний багаторівневий процес забезпечення захищеності суб'єкта від негативного впливу зовнішніх і внутрішніх фінансових загроз та формування його фінансової рівноваги в поточній і стратегічній перспективі за рахунок ефективного використання його фінансового потенціалу з метою збільшення ринкової вартості [1].

Забезпечення фінансової безпеки вимагає впровадження стратегічних рішень, що охоплюють оптимізацію ліквідності, структури капіталу та ефективне управління ризиками.

Підвищення ліквідності підприємства передбачає впровадження інноваційних методів управління оборотними активами та прогнозування грошових потоків. Зокрема, автоматизація процесів дозволяє покращити управління дебіторською заборгованістю, зменшуючи терміни інкасації та забезпечуючи вищий рівень ліквідності. Оптимізація ліквідності не лише знижує ризик неспроможності виконання короткострокових зобов'язань, але й сприяє підвищенню стійкості підприємства до зовнішніх шоків. Враховуючи сучасні економічні тенденції, підприємствам необхідно переглянути кредитні умови для своїх клієнтів, зокрема скорочуючи терміни оплати та впроваджуючи сучасні системи контролю грошових потоків. Це дозволить підприємствам краще прогнозувати свої фінансові потреби та оперативно реагувати на зміну ринкових умов.

Ще одним важливим аспектом є оптимізація структури капіталу, яка полягає у збалансуванні частки власного і позикового капіталу. Зростаючий рівень фінансового левериджу підвищує ризики неплатоспроможності у разі несприятливих економічних умов, тому стратегічне управління капіталом є необхідною умовою фінансової стабільності. Зменшення частки короткострокових зобов'язань, зокрема шляхом рефінансування на вигідніших умовах або конвертації їх у довгострокові зобов'язання, допомагає знизити фінансовий тиск. Крім того, збільшення власного капіталу за рахунок реінвестування прибутків або залучення додаткових інвестицій підвищує стабільність підприємства та знижує його залежність від зовнішніх джерел фінансування. Ці заходи сприяють створенню фінансової «подушки» на випадок непередбачуваних змін у ринковому середовищі.

Розглядаючи управління ризиками, важливо виділити застосування скорингових моделей для оцінки платоспроможності клієнтів. Цей інструмент дає можливість мінімізувати кредитні ризики та підвищити оборотність дебіторської заборгованості. Результатом такого підходу є зниження періоду інкасації боргів, що позитивно впливає на грошові потоки та стабільність підприємства. Крім того, використання сучасних технологій для аналізу клієнтів дозволяє підприємствам приймати більш обґрунтовані рішення щодо кредитування, що знижує ризик утворення проблемної заборгованості.

Хеджування валютних ризиків є ще одним дієвим інструментом підвищення рівня фінансової безпеки. Використання форвардних контрактів дозволяє підприємствам зафіксувати обмінний курс на певному рівні, забезпечуючи передбачуваність витрат і зниження ризиків, пов'язаних із валютними коливаннями. Це особливо важливо для підприємств, які здійснюють закупівлі за кордоном, оскільки коливання валютних курсів можуть суттєво впливати на собівартість продукції. Стабільність витрат, яку забезпечує хеджування, дозволяє

підприємствам планувати свої фінансові стратегії з урахуванням реалій ринку та мінімізувати ризик непередбачуваних витрат.

Загалом підвищення рівня фінансової безпеки вимагає комплексного підходу, який поєднує вдосконалення управління ліквідністю, оптимізацію структури капіталу та ефективне управління ризиками. Такий підхід забезпечує підприємству фінансову стійкість, знижує залежність від зовнішніх джерел фінансування, мінімізує ризики та створює передумови для стійкого розвитку навіть в умовах економічної нестабільності.

Перелік використаних джерел:

1. Чепіль, Ю., Ситник, Н. Оцінка рівня фінансової безпеки підприємства (на прикладі ПАТ «Укртелеком»). *Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ»*, (May 24, 2024; Zurich, Switzerland), 49-53.

УДК 658.5

Околіта Світлана-Марія

студентка групи ППМ-61

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Мариненко Наталія

доктор економічних наук, професор

професор кафедри економіки на фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Svitlana-Mariia Okolita

Student of the group ППМ-61

Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Nataliia Marynenko

Doctor of Sciences (Economics), Professor

Professor of the Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

КЛАСИФІКАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

CLASSIFICATION OF THE ENTERPRISE BUSINESS PROCESSES

Бізнес-процеси є сукупністю взаємозалежних дій, що формують основу функціонування підприємства, а також є ключовими елементами ефективного функціонування будь-якого підприємства, оскільки вони формують додану вартість, інтегруються в бізнес-модель та впливають на конкурентоспроможність. Їх ефективність безпосередньо впливає на загальний стан організаційної системи.

Бізнес-процеси можна класифікувати за різними ознаками: функціональною належністю, рівнем складності, сферою застосування тощо. Кожен тип бізнес-процесу виконує окрему роль в загальній діяльності підприємства, сприяючи досягненню певних результатів. Існує кілька основних класифікацій бізнес-процесів. Зокрема, їх поділяють на основні, допоміжні, процеси розвитку та процеси управління (рис. 1).